

satte Lovforslag bedre og bedre forsvarligt ude omkring i Landet. Der er jo for saa vidt en Modsætning — og den højtærede Indenrigsminister fremhævede den meget stærkt — imellem det ærede Medlem fra Esbjerg og det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen), som det ærede Medlem fra Esbjerg har stillet Ændringsforslag, der virkelig forandrer det fremsatte Lovforslag, hvorimod det ærede Medlem fra Skelskør indskrænkede sig til at anbefale Lovforslaget i det hele, som det forelaa med de mindre betydelige Ændringer, som hele Udvalget havde tiltraadt. Men i Virkeligheden var der ingen Forskel mellem de to Medlemmer, eftersom de begge ganske bestemt og skarpt stillede sig paa den nævnte Overenskomsts Grund. Som det ærede Medlem fra Esbjerg saa stærkt sagde, vilde han ikke en Gang have Skin af at gaa udenfor denne, og denne Loyalitet har ført til, at han ikke har strakt sine Ændringsforslag videre. Det samme er ogsaa Grunden til, at skønt jeg i og for sig kan sympatisere med de Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) har stillet, ønsker jeg dog ikke her at give dem min Støtte, netop fordi de falder udenfor den Ramme, som Overenskomsten af 4. April har trukket. Der var altsaa slet ikke nogen Uoverensstemmelse imellem de to ærede Medlemmer fra Esbjerg og fra Skelskør, og der er vistnok en overordentlig indre Overensstemmelse imellem dem i Henseende til den Stemning, hvormed de overhovedet staar overfor det foreliggende Lovforslag. Kun ligesom i den ydre Mine, hvormed de tager den Aftale, Lovforslaget indeholder, kan der være en Forskel.

Den højtærede Indenrigsminister var jo imidlertid ganske overordentlig naadig i sine Udtalelser overfor det ærede Medlem fra Skelskør, men meget unaadig overfor det ærede Medlem fra Esbjerg og vilde oven i Købet paavise en bestemt Modsigelse i det sidste ærede Medlems Stilling. De vil erindre, at det ærede Medlem fra Esbjerg ret stærkt sagde til den højtærede Indenrigsminister, at han ikke troede, at Ministeren vilde have Mod til at opretholde Lovforslaget, som det forelaa. Det mente den højtærede Minister var en Modsigelse: for hvor kunde det ærede Medlem forlange, at den højtærede Indenrigsminister skulde forlade Lovforslaget, naar det ærede Medlem selv end ikke vilde give sig Skin af at ville gaa udenfor dets Rammer? Men der er en stor Forskel paa dette at holde sig til Overenskomsten, saa langt som den gaar, og bestemt at væрге sig

imod at lade den paa den ene eller den anden Maade strække sig længere, end den i Virkeligheden rækker, og forbeholde sig sin fulde Frihed til i den Henseende at stille sine Forslag, hvad det ærede Medlem fra Esbjerg altsaa har gjort ved sine Ændringsforslag, om hvilke han med Rette vil kunne sige, at de er saa vel underbyggede og af saa virkelig stor Betydning, at den ærede Indenrigsminister, som ogsaa jeg tror, neppe vil fastholde sit Lovforslag overfor dem, men gaa med til dem. Der er jo et stort Spring fra at kritisere den Maade, hvorpaa Overenskomsten er gennemført i mange Enkeltheder i det fremsatte Lovforslag, og til at gaa med til et Brud paa selve Overenskomsten.

Ændringsforslagene af det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) indeholder to Punkter. De gaar dels ud paa at indføre bundet Omvalg, saaledes at den Kandidat, der opnaar Flertal, men ikke absolut Flertal i første Omgang indenfor Kredsen, skal paa Valg igen sammen med den, som kommer nærmest efter ham i Stemmetal, dels gaar de ud paa, at København og Frederiksberg skal udskilles som noget for sig i den Beregning, der fordeler de 20 Suppleringsmandater efter Forholdet 7:13 imellem Hovedstaden og det øvrige Land. Dette sidste kunde maaske strækkes noget videre, nemlig til en Kritik af selve dette Forhold 7:13, fordi der er et paafaldende Misforhold deri, idet København faar omtrent $\frac{1}{3}$ af sine Mandater som Suppleringsmandater, hvorimod Suppleringsmandaterne i Landet kun udgør $\frac{1}{10}$ eller $\frac{1}{9}$ af Mandaterne, medens det almindelige Forhold mellem de 20 Suppleringsmandater og de 120 Kredsmandater jo er 1:6. Men om dette ligger indenfor eller udenfor Overenskomsten, beror jo paa, hvilken Ordlyd denne havde. I det Referat, som den højtærede Minister læste op for os i Formiddags, stod der ikke noget om en Fordeling i Forholdet 7:13; men jeg gaar ud fra, at de Beretninger om Overenskomsten, som straks kom til vor Kundskab, virkelig indeholdt den Fordeling, at København skulde have 25, altsaa 18 Kredsmandater og 7 Suppleringsmandater, og det øvrige Land skulde have 101 samt Færøerne 1, altsaa 102, og 13 Suppleringsmandater. Derfor indeholder Ændringsforslagene af det ærede Medlem fra Esbjerg jo ogsaa kun et Forslag om, at København og Frederiksberg skal udskilles for sig, naar Suppleringsmandaterne skal fordeles.

Jeg ser nu saadan paa Overenskom-